

I forslaget er foretaget en afvejning mellem følgende hensyn:

1. Reglerne skal tage hensyn til den enkelte kortindehavers retssikkerhed,
2. Reglerne skal opfordre til, at kortindehaver udviser ansvarlig adfærd og til, at kortudsteder tilstræber størst mulig systemsikkerhed, herunder tilrettelægger sikkerhedsprocedurer, der begrænser tab ved misbrug mest muligt, samt
3. Reglerne skal være klare, forståelige og praktisk anvendelige, herunder så vidt muligt overflødiggøre vanskelige bevisbedømmelsesspørgsmål.

Hovedelementerne i forslaget er

- *inddragelse af spørgsmålet om opbevaring af PIN-kode o.lign. i ansvarsreglerne*

De gældende bestemmelser omtaler ikke personlige, hemmelige koder (PIN-koder) eller lignende autorisationssystemer, hvilket skyldes, at sådanne koder ikke anvendtes, da bestemmelserne blev udformet.

I visse elektroniske betalingssystemer kan der alene disponeres, hvis man har kendskab til den til kortet knyttede personlige, hemmelige kode. Af sikkerhedsmæssige grunde bør kortindehaver derfor – ikke – ej heller ved uagtsomhed – røbe koden for andre.

- *En selvrisiko på 1.200 kr., som kortindehaver hæfter for ved andres uberettigede brug af betalingskortet, når den til kortet hørende personlige hemmelige kode er anvendt.*

Baggrunden for forslaget er, at det i praksis (særlig i Pengeinstitutankenævnet) har vist sig, at de nugældende regler er svære at håndtere bl.a. på grund af vanskeligheder med bevisbedømmelsen. Forslaget indebærer, at kortindehaver altid vil hæfte med selvriskobeløbet, når de pågældende transaktioner er gennemført ved hjælp af den personlige hemmelige kode, og transaktionerne i øvrigt er korrekt registreret og bogført. Selvriskoen gælder, uanset om der er noget at bebrejde kortindehaver, der hermed stilles, som var der tale om et mistet kontantbeløb. Selvriskoen gælder ikke for kort uden PIN-kode.

Sager om misbrug af betalingskort, hvor PIN-koden har været anvendt, forudsættes herefter som alt-overvejende hovedregel afsluttet ved kortindehavers betaling af selvriskobeløbet, uden at retssag eller klagenævnshandling er nødvendig.

Kortudsteder vil kun kunne gøre kortindehaver yderligere ansvarlig, såfremt kortudsteder kan godtgøre, at de skærpede ansvarsbetingelser, jf. nedenfor, er opfyldt, eller at transaktionen er gennemført af kortindehaver selv eller af tredjemand efter aftale eller i forståelse med kortindehaver.

- *Bortfald af ansvarsbegrænsningen, hvis kortindeha-*

ver har oplyst sin personlige, hemmelige kode til den, der har foretaget den uberettigede brug.

Der er ikke fundet noget beskyttelsesbehov over for den kortindehaver, der frivilligt oplyser koden til en anden, og der derefter sker et misbrug af dette tillidsforhold.

- *Hæftelse for tab, der er en følge af kortindehavers groft uforsvarlige adfærd.*

Det foreslås, at kortindehaver hæfter med op til 8.000 kr. Forslaget er medtaget for at sikre et tilstrækkeligt incitament for kortindehaver til at udvise ansvarlig adfærd. Dette udvidede ansvar forudsættes i praksis kun at ville blive gjort gældende i et begrænset omfang.

Ovennævnte ændringer er udtryk for en tilnærmelse til det beskyttelsesniveau, der følger af EF-Kommissionens henstilling om betalingssystemer, herunder navnlig om forholdet mellem kortindehaver og kortudsteder. De foreslåede regler indebærer dog fortsat et højere beskyttelsesniveau end det, der følger af henstillingen. Såfremt kortindehaver har udvist grov uagtsomhed, foreskriver EF-henstillingen – i modsætning til forslaget – således også ubegrænset hæftelse for kortindehaver for misbrug, der finder sted, efter at kortet er meldt bortkommet.

Til nr. 25

Som anført i indledningen til kap. 5 gælder der en selvrisiko på maksimalt 1.200 kr., hvis kortet og koden anvendes uberettiget, selv om der ikke har været noget at bebrejde kortindehaveren.

Der kan dog forekomme situationer, hvor det ville være klart stødende, om kortindehaver hæftede for selvriskoen, f.eks. når kort og kode er fratvunget kortindehaver ved voldsanvendelse eller trussel herom. Det forudsættes, at kortindehaver i sådanne situationer vil opnå forsikringsdækning, eller at kortudsteder vil afstå fra at gøre selvriskobestemmelsen gældende.

Med ordene »op til 1.200 kr.« er ikke tilsigtet en graduering af selvriskobeløbet, men alene angivet, at tabet kan være mindre end 1.200 kr.

Reglerne om ansvar i forbindelse med den personlige kode forudsætter, at der har været tale om en hemmelig kode. Med ordene »personlige, hemmelige kode« angives, at bestemmelsen forudsætter, at betalingssystemet virker således, at det alene er kortindehaver, der har adgang til og rådighed over koden. Hvis sikkerhedsniveauet i betalingssystemet ikke – bortset fra helt enkeltstående ekstraordinære tilfælde – udelukker, at uvedkommende, herunder ansatte hos kortudstederen eller betalingsmodtagerne, der ikke er beføjet dertil, skaffer sig adgang til ko-